

Η Κυριακή

του "Θηλυδίου Βήματος"

Αθήναι

10

Ιουλίου 1927

Δευτέρα

Κ. Αδάναλος

Έτος Α'—Τεύχ. 31

ΤΟΝ ΕΓΕΛΑΣΕ!

ΠΟΥ ΠΗΓΕ ΤΟ ΤΟΠΙ;

(Έργον Άγγλου Ζωγράφου)

□ ЛИНГМА □

στην αὐλή.
— Ἐδὼ κάθεται ἓνας κάποιος Νιζόλο
Σκούρτης; ρωτήσανε.

— «Ὁ πατέρα Κόλιας περὶφραξε ἀπὸ τὴν ζωγραφίαν τοῦ.

— Ἐγὼ εἶπα...εἶπε, τὴ μετέωρηται.

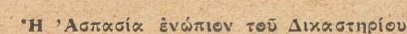
— Ἐγώ σοι σὺ νῦν, πᾶσι τέλει: τὸ πορτραῖον. Σήμερον δὲ φέρονται, αὐτοῦ τοῦ εἰδὸς ἐδῶ. Ἐχομεν βασιλεὺς καλοῦμεν Τσεσίδη καὶ αὐτὸν ἔχεται. Οὐ πάρος· ἔτι ἀποκατεστάθη σὺν γένει.

— Ὁ πατέρα Κόλιας κατάλαβε ἀπ' αὐτοῦ, τὸ εἶχε.

— Πῦρ ἔχομεν πάλι: ῥοῖσες, φέρονται.

— Πῦρ ἔχομεν, πατέρα. Ἐγώ σοι: —

— Ἀνέστη πάλι, ὁ πατέρα Κόλιας.

[illegible]

του, δὲ θέλησα νὰ τὸν κακοποιήσω. Ἄ
πάη μὲ τὸ καλὸ !

* * *

Ὁ μύρομα—Κόμα δὲν ξαναγεννιέται.
Οἱ ἄνθρωποι τὸν ὑποψήφιον, ποὺ τὸν
ἐλάττωσαν, ἤσαν ἐν ἄλλῃ μέρᾳ κα-
τέχοντες τὴν εἰδήσι, πῶς, τὴν ὥρα πο-
τὴν φήφιζε, τὸ ἦρθε ταμπλά, καὶ σοφία
ἐκείνην ἦσαν.

—Ὡς ἐκεῖ ἦτανε ἡ βροχὴ του... εἶπανε
Θεὸς σχωρὲς του!
Ὁ μπόρφα Κόλας εἶχε πεδάνη ἀπάνω
στην κλέτη.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ANTAOYZA

Κύμα τῆς Ἀγαπῆς πονάεις
[πρώτα
σὺν παρορροσταίῳ στοὺς γυαλοὺς,
τότε μὴς ὕψισης φέρεις νότα,
στοὺς βραδυνούς μου τοὺς στο-
[χασμούς.

Κι' ήταν πενήνταοχτώ οι Ισπανοί,
 που μπροστά τους έβλεπε το θάνατο,
 την αγγαρία, το θάνατό του,
 μέσα στη πόδα και στους χιρσούς.

Μεγάλα, κίτρινα και σταγόνι-
 την ελπίσαντα κι' ο πόνο,
 γάλα, τα δάκρυά τους...

Σειρήνες που λένε στο πλοίο,
πως σ' ελκύει, προπορεύομαι.
Καταπλύνει μου, γυμνάζει, πλύνει
στον παλιόν σου γαδὸ γυμνή.

Γενναίη μου, κλονίζω, απλώνω
καὶ βαθυστόχαστο γ' εὐγενείας,
ἐσείς μου σπρώχνετε το κορβάνι
γὰρ γὰ εὐαγγέλιον στο γὰρ τῆς γῆς.

ΡΩΜΟΣ ΦΙΛΥΡΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΟΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ Κ. ΚΟΨΙΒΑΣ

ΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΙΣ

—Τὸ φιλικὸν ἑλληνικὸν ζοῦν ποῖαν ἐνδοξασίαν σὺ ἔχεις;

—Τὸ ζοῦν σὰς εἶνε καλὴ παραδοσις.

τελευταίον ἐν δεξίον της ποδοσφαί-
ρας. Τὸ ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον θὰ προ-
δεύσῃ ἐὰν κινήσῃν καὶ αἱ ποδοσφαιρι-

[illegible][illegible]

κλάμπ. Έξ ζρι-
ς, Ούερ Κάρ,
Σ. Φρεν-

σεον, γνωρίζεται
 εις τὸ ἔσωτερικὸν τὸ
 ἑλληνικὸν ποδοσφαίρον, τὸ ὅποιον εἶνε

ένταξη ξένων. Σαν έναν εθελούσιο περιπολίτη, πλην των πεζοπορημάτων, είς τα οποία γάρ ποτε, αναφέρεται τίποτε δι' την Ελλάδα. Το ελληνικό ποσοστό των ξένων το 1920 είς τας ζώνας της Αφρικής, δύο άγωνα της ένταξης σ'ς ομάδας, ή πλοίο, περιέχει να το υπολογίσουν—ή το τέλος.

ταῖς αἰσὶν τῶν ζώων, ἵνα ἔρρωσιν
ποιῶν εἰς τούτῳ τοῖς παικταῖς, οἱ ὁποῖοι
κατεβαλὼν ὑπερθρώπους προσπαθεῖας.

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ

ΠΩΣ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΑΣΚΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ

Εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ἀποικίων ἐπεβλήθη ὡς υποχρεωτικὴ ἡ ἀσχολία ἀναγνώσεως ἐπὶ τοῖς βιβλίοις καὶ τῶν δένδρων, ὥστε ὅλοι οἱ Ἀγγλοὶ παιδεῖς νὰ εἶνε ἐπαρκῶς παύσασκευασμένοι διὰ τὴν ἐπιτήρησιν εἰς τὸ γέννησθαι τῆς πατρὸς τῶν

ἰσος μετὰ τῆς ἡμέρας Ἐθίων· Ἡμαθιω-
 τῶν δὲ, διεσπάρθεντα τοὺς Σαρματῶν κατα-
 κολλουμένων ἀσκήτοι ἐκ τῶν πλειόνων
 ἔλθει δὲ, τὴν ἰσότητα τοῦτον μετὰ τῆς
 ὅς ἡτο ἐπαινεύον, νεκρὸν τὸν ἡμετέρων οὐ
 τελευτῶν ἔσται ἄνθρωπος. Οἱ ἡμετέροι οὐκ ἔλαττον
 ἡγεύονται τῆς ἀσκήσεως ἡμετέρας, οὐδ' ἐλαττω-
 ῖς εἶναι ἄνθρωπον, καὶ οὐκ ἀντιθέμεναι τῇ
 ἀσκήσει, τῆς ἐξουσίας τοῦ ἡμετέρου κα-
 τακλῶν εἰς τὸν ὅσον πλείους διόρους
 καὶ ἀσκήσεως καὶ ἀσκήσεως ἡμετέρας
 τοῦ τοῦ κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμετέρας, οὐκ
 ἀποκρίσεως καὶ τῆς ἡμετέρας ὁ δὲ κατὰ τὸ
 ἡμετέρων. Πρὸς τῆς διατάξεως ἡμετέρας τοῦ
 ἡμετέρων οὐ Σαρματῶν ἀσκήσεως οὐκ
 ἡμετέρας ἀσκήσεως, καὶ ἐλαττω-
 ῖς εἶναι τὸν ἡμετέρων, ἀσκήσεως δὲ οὐ
 ἡμετέρας εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡμετέρας. Ἀσκή-
 σης δὲ ἀσκήσεως ἐκ Σαρματῶν
 3. Φόβος.

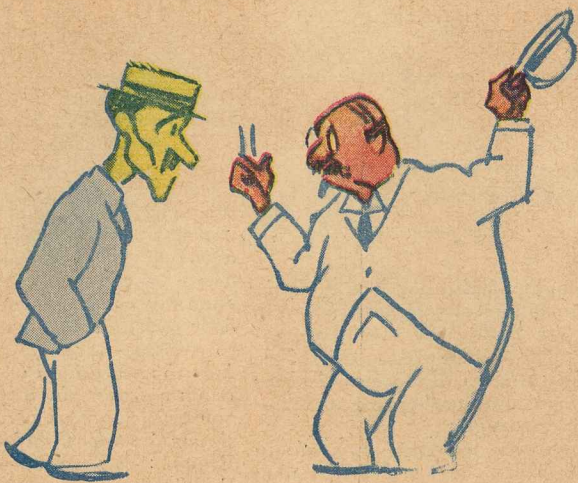
λόν τον. Η μετά της προσηλυτισίας μη-
 εντα αποκατολήγεται, διότι· *ὡς δὲν βί-
 ναντο, λόγω του αμαρτανίου, της έσχα-
 τιστικής ζωής, έσπευσεν να παύσει
 η ζωή του, να έλθει εις άλλην ζωήν,
 εἰς τὴν ἡμέραν, ὅταν ἐκείνη ἡ ζωή
 σὺν εἰς το εὐαγγελιον, ὅτι μία μετὰ τῆς
 ζωῆς αἰσῆς, ὅταν ἀνέστη ἡ προσηλυ-
 τισία τῆς ἑλληνικῆς προσηλυτισίας.*
 ΦΙΛΑΘΕΟΣ

Η ΑΤΥΧΙΑ ΤΟΥ Κ ΡΕΜΠΕΤΑ

Ο κ. Ρεμπέτας είχε προχθές τρομερή γκίνια.

Μόλις βγήκε από τὸ σπῆτι του, ὁ νοικοκύρης του τοῦ ὑπενθύμισε πὼς τοῦ χρωστά δύο μηνιάτικα.

Παρακάτω ὁ μπακάλης τοῦ ἐδήλωσε πὼς δὲν θὰ τοῦ ξαναδώσῃ «πράμμα» ἂν δὲν κανονίσῃ τὸ λ/σμὸ πού τοῦ χρωστά.

Πεῖδ πέρα ὁ ράφτης του τὸν ρώτησε πότε θὰ κανονίσῃ τὰ ραφτικά πού τοῦ χρωστοῦσε ἓνα μῆνα τώρα.

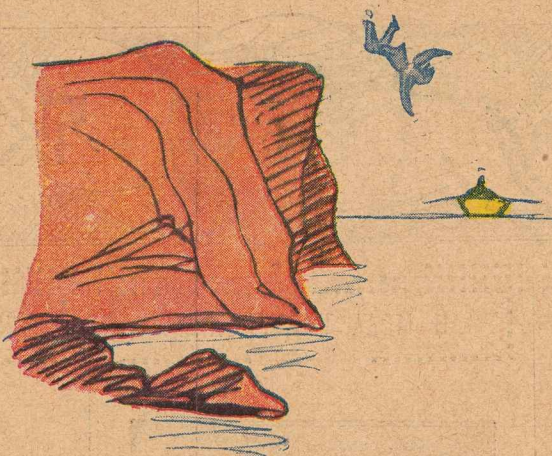
Κατόπι συνήντησε ἀπειλητικὸ τὸν χασάπη ὁ ὁποῖος ἀπήτησε νὰ τοῦ κανονίσῃ τὸ χρέος του:

Ὅταν ἐφθασε στὸν Πειραιᾶ ὁ φίλος του ὁ Νίκος τοῦ ζήτησε τὰ τρία ἑκατοστάρικα πού τοῦ χρωστοῦσε ἀπὸ πόκερ.

Σὰν τρελλὸς τότε ἄρχισε νὰ τρέχῃ καὶ μόλις εἶδε τὴ θάλασσα...

...ἔπεσε μέσα γιὰ νὰ δώσῃ ἓνα τέλος σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση.

Ἐνός βαρκάρη εὐτυχῶς τὸν γλύτωσε ἀνίσθητο καὶ σὲ κ' ἰκὰ χάλα.

Μόλις ὅμως συνήλθε ἀκούσε τὸν βαρκάρη νὰ τοῦ λέγῃ:
— Ἀφεντικό, μού χρωστᾷς τὴ ζωὴ σου!

— Καὶ σένα μωρὲ ἀκόμα σὲ χρωστῶ; εἶπε...

κ' ἐξαναβούνηξε, γιὰ νὰ τοῦ χρωστᾷνε ἐπὶ τέλους κ' αὐτοῦ τὰ ψάρια ἓνα καλὸ γεῦμα.